

Sygn. akt VI Ka 201/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska

Protokolant Jolanta Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013r.

sprawy **K. S.**

obwinionego z art. 119 § 1 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 5 lutego 2013r. sygn. akt II W 1048/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec obwinionego K. S. w ten sposób, że uniewinnia obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. S. kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony obwinionego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 201/13

UZASADNIENIE

K. S. został obwiniony o to, że:

w dniu 26 maja 2012 r. o godzinie 14:15 w P. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży artykułów spożywczych na łączną kwotę 81,18 zł, działając na szkodę (...) S.A. K. ul. (...), tj. **o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.**

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 5 lutego 2013r. w sprawie II W 1048/12:

1. uznał obwinionego K. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na wskazany cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

2. na podstawie art. 119 § 4 k.w. zobowiązał obwinionego K. S. do uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. K., ul. (...) kwoty 81,18 zł (osiemdziesiąt osiem 18/1 00 złotych) tytułem zwrotu równowartości skradzionego mienia,

3. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. S. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem nieopłaconej obrony z urzędu oraz kwotę 27,14 zł (dwadzieścia siedem 14/100 złotych) tytułem podatku Vat.

4. na podstawie art. 119 k.p.s.w. w związku z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił obwinionego K. S. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w całości, tym odstąpił od wymierzenia mu opłaty.

Powyższe orzeczenie w całości na korzyść obwinionego zaskarżył jego obrońca, który zakwestionowanemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, a polegający na błędnym przyjęciu, iż na podstawie przeanalizowanych w treści uzasadnienia wyroku dowodów w szczególności zeznań M. C., K. K., wyjaśnień obwinionego, można stwierdzić w sposób nie budzący wątpliwości, iż K. S. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego prowadzi do przeciwnego wniosku.

Stawiając powyższy zarzut, autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie K. S., ewentualnie o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego jest zasadna, co musiało skutkować uwzględnieniem jej wniosków końcowych.

Zasadnie skarżący zarzucił, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał ustalić w sposób pewny, niebudzący wątpliwości zarówno sprawstwa, jak i winy w zakresie zarzucanego obwinionemu czynu w szczególności, iż Sąd I instancji w żadnej mierze nie zweryfikował linii obrony K. S., ani się do niej nie odniósł w treści sporządzonego uzasadnienia.

Jedynym dowodem, który wskazuje na sprawstwo obwinionego co do zarzucanego czynu są zeznania M. C., który sam nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, a o tym, iż K. S. dokonał kradzieży miał się dowiedzieć od nieustalonego klienta sklepu. Następnie zaś miał sprawdzić wskazaną okoliczność na nagraniach monitoringu. Uwadze Sądu Rejonowego uszło jednak, iż M. C. o zdarzeniu zgłosił prawie miesiąc od jego daty, a obwiniony jest mu znany jako osoba dokonująca kradzieży w sklepie, co potwierdził także funkcjonariusz policji K. K.. W kontekście wskazanych relacji świadków, którzy zeznawali o szeregu kradzieży, których miał dokonać K. S. i przy jednoczesnym braku nagrania z monitoringu zajścia z dnia 26 maja 2012 r., które uległo uszkodzeniu a także braku choćby protokołu, o którym wspominał M. C., sporządzonego na okoliczność kradzieży i utraconych przez pokrzywdzonego towarów czy też bezpośredniego po zajściu zawiadomienia policji o dokonanej kradzieży na terenie placówki handlowej, w żadnej mierze nie sposób zweryfikować w sposób pewny twierdzeń oskarżenia, iż w dniu 26 maja 2012 r. obwiniony miał dokonać kradzieży określonych artykułów spożywczych na łączną kwotę 81,18 zł. Tym bardziej, iż K. S. temu przeczy i twierdzi, iż w tym czasie przebywał na terenie Niemiec.

Stąd też należało uznać, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał w sposób pewny przyjąć, iż obwiniony we wskazanym dniu (26 maja 2012 r.) dokonał kradzieży artykułów spożywczych na określoną kwotę (81,18 zł) na szkodę (...) S.A. w K. co musiało stosownie do art. 5 § 1 pkt. 1 kpow skutkować uniewinnieniem K. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Z tych też powodów Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt. I wyroku.

Stosownie do art. 29 ust. 1 Prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej obrony, udzielonej obwinionemu z urzędu, zaś zgodnie z art. 118 § 2 kpow kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.